

[Finansministeren.]

slag, som flertallet i udvalget har tilsluttet sig, og må afvise udskydelsen af ikrafttrædelsesdatoen. Det er jo ikke første gang, at der har været vedtaget ændringer i selskabsskatteloven, der har haft tilbagevirkende kraft. Det skete ved ændringen i 1966, og dengang var forhøjelsen endda det dobbelte af det, denne forhøjelse omfatter. Det er i og for sig heller ikke sådan, at det kan komme bag på erhvervslivet. Det har været nævnt, at lovforslaget var fremsat før valget, endda med dobbelt så stort et provenu, som der nu ligger i den gældende lov. Det blev ret hurtigt efter valget igen gjort klart, at der ville komme en forhøjelse af aktieselskabsskatten. Så man må nok sige, at de fleste aktieselskaber ikke kunne være uvidende om, at der på dette område ville og kunne ske ændringer i forhold til det bestående.

Jeg må afvise det ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Glistrup (FP):

Hovedindholdet i lovforslaget er jo en indkomstskatteforhøjelse på 200 mill. kr., og det ved jo enhver, at det går fremskridtspartiet imod. Når jeg alligevel går på talerstolen, er det, fordi finansministeren sagde, at denne indkomstskatteforhøjelse var et led i en større sammenhæng, en lille brik i et større hele, blev der sagt, og derfor skulle man kunne sluge den. Men mon ikke dette større hele bl. a. omfattede finansministerens planer om at lette livet for erhvervsvirksomhederne igennem investeringsfondshenlæggelserne, som skulle forhøjes fra 20 pct. til 25 pct., et forslag, der som bekendt faldt. Derfor kunne der skam også være grund til nu at lade være med at gå så hårdt frem med de 200 mill. kr.s indkomstskatteforhøjelse, som § 1 går ud på.

Men endnu væsentligere er det formentlig med § 2. Og der er jo en tilbøjelighed til, at sådan nogle ikrafttrædelsesbestemmelser meget let kan drukne i helheden, så derfor tænker man ikke på, hvordan er det nu i grunden, træder den i kraft på det ene eller det andet tidspunkt? Men i dette tilfælde er det i virkeligheden væsentlig grovere, end vi normalt er ude for, når vi skattelovgiver med tilbagevirkende kraft.

Der er tale om, at man den 22. maj 1974 som noget helt nyt i dette lovforslag ind-

satte den ophævelse af 5 pct.s fradraget — 2½ pct. fradraget er der nogen der kalder det, og det vil man jo gerne have ophævet, når det er noget med 2½ pct., men vi kan lige så godt kalde det 5 pct.s fradraget, det er mere logisk. Man finder altså på den 22. maj 1974 at ophæve det princip, der har været gældende i dansk aktieselskabsskattelovgivning aldeles uændret siden 1961, og som stort set også var gældende før 1961. Så siger finansministeren: ja men det måtte man jo være forberedt på, at der kunne komme nogle forhøjelser af den ene eller den anden art, men det er jo slet ikke sådan, man ser på det fra de enkelte skatteborgeres side.

For finansministeren er det nogenlunde hip som hap, om han efter det oprindelige forslag havde fået 200 mill. kr. i kassen og efter dette her måske kun får 192 mill. kr. og så til gengæld 208 mill. kr. næste år, men set med de enkelte selskabers øjne er der tale om en meget væsentlig omkalfatring for regnskabsår, som er udløbet i perioden fra april 1973 til marts 1974, og det tør jo nok siges, at de selskaber, som havde deres regnskabsår til at udløbe engang i foråret 1973, ja, selv de selskaber, hvis regnskabsår først udløb 31. marts 1973, i allerhøjeste grad har disponeret ved at fastsætte udbytter, ved at fastsætte tantiemer, ved at tage stilling til, før de indsendte selvangivelsen den 30. april i år, hvordan man skulle lave investeringsfondshenlæggelser. Alt det bliver for de pågældende selskaber fuldstændig slået omkuld ved dette ændringsforslag, som finansministeren kom med i skatte- og afgiftsudvalget den 22. maj 1974. Det er en tilbagevirkende kraft for de pågældende selskaber af en hel anderledes tyngde, end man kunne være forberedt på, så derfor håber jeg, at man vil være villig til fra finansministerens side at overveje ændringsforslag nr. 6. Gør man det ikke, så må vi, nu da sagen på ny kommer i skatte- og afgiftsudvalget, forbeholde os at stille ændringsforslag ved tredje behandling, således at de selskaber, der måtte foretrække det, kan vælge 39 pct.s beskatning med 2½ pct. fradrag for indværende skatteår, for skatteåret 1974-75.

Det andet er en urimelig lovgivning med tilbagevirkende kraft. At man i 1966 under en socialdemokratisk regering var urimelig mod aktieselskaberne, skal ikke forsvare fi-